

Istuntoasiakirja

8.2.2010

B7-0064/2010 }
B7-0066/2010 }
B7-0070/2010 }
B7-0077/2010 }
B7-0083/2010 }
B7-0085/2010 } RC1

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan mukaisesti

joka korvaa poliittisten ryhmien jättämät päätöslauselmaesitykset:

PPE (B7-0064/2010)

ALDE (B7-0066/2010)

ECR (B7-0070/2010)

Verts/ALE (B7-0077/2010)

S&D (B7-0083/2010)

GUE/NGL (B7-0085/2010)

Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksen (COP15) tuloksista

Corien Wortmann-Kool, Karl-Heinz Florenz, Richard Seeber, Peter Liese, Pilar del Castillo Vera, Romana Jordan Cizelj, Mario Mauro, Maria Da Graça Carvalho, Sirpa Pietikäinen, Theodoros Skylakakis

PPE-ryhmän puolesta

Marita Ulvskog, Jo Leinen, Linda McAvan, Dan Jørgensen, Andres Perello Rodriguez, Åsa Westlund, Kriton Arsenis, Judith A. Merkies

S&D-ryhmän puolesta

Corinne Lepage, Lena Ek, Chris Davies, Fiona Hall, Gerben-Jan Gerbrandy
ALDE-ryhmän puolesta

RC\804555FI.doc

PE432.913v01-00}
PE432.916v01-00}
PE432.922v01-00}
PE432.930v01-00}
PE432.936v01-00}
PE432.938v01-00} RC1

Rebecca Harms, Satu Hassi, Bas Eickhout, Yannick Jadot
Verts/ALE-ryhmän puolesta
Martin Callanan
ECR-ryhmän puolesta
Kartika Tamara Liotard, Bairbre de Brún, Marisa Matias
GUE/NGL-ryhmän puolesta

RC\804555FI.doc

PE432.913v01-00}
PE432.916v01-00}
PE432.922v01-00}
PE432.930v01-00}
PE432.936v01-00}
PE432.938v01-00} RC1

Euroopan parlamentin päätöslauselma Kööpenhaminan ilmastihuippukokouksen (COP15) tuloksista

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
  - ottaa huomioon Balin toimintasuunnitelman (päätös 1/COP13),
  - ottaa huomioon UNFCCC:n osapuolten 15. konferenssin (COP15) ja osapuolten viidennen konferenssin, joka toimi Kioton pöytäkirjan osapuolten (COP/MOP5) kokouksena Kööpenhaminassa, Tanskassa 7.–18. joulukuuta 2009, sekä Kööpenhaminan sopimuksen,
  - ottaa huomioon 17. joulukuuta 2008 hyväksytyyn EU:n ilmastomuutospaketin,
  - ottaa huomioon aikaisemmat ilmastomuutosta koskevat päätöslauselmansa ja erityisesti 25. marraskuuta 2009 hyväksymänsä päätöslauselman Euroopan unionin strategiasta Kööpenhaminan ilmastomuutoskokouksessa (COP15),
  - ottaa huomioon Meksikossa pidettävän seuraavan COP16-kokouksen,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että kattavasta kansainvälisestä vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevasta ilmastomuutossopimuksesta käydyt neuvottelut, jotka oli määrä saattaa päätökseen Kööpenhaminassa joulukuussa 2009, päättyivät epätydyttävään sopimukseen, jonka UNFCCC:n sopimuspuolten kokous ainoastaan otti huomioon,
- B. ottaa huomioon, että sopimus ei ole oikeudellisesti sitova eikä sisällä päästövähennystavoitteita tai edes mitään erityistä sitoumusta tehdä laillisesti sitova sopimus vuonna 2010,
- C. ottaa huomioon, että sopimuksessa tunnustetaan tarve rajoittaa maailman lämpötilojen nousu korkeintaan 2 asteeseen ja että siinä viitataan tarpeeseen tutkia keinoja pitää maailman lämpötilan nousu alle 1,5 asteessa,
- D. ottaa huomioon, että EU ei onnistunut toimimaan johtavassa asemassa ilmastomuutosten torjunnassa eikä edes osallistunut Yhdysvaltain, Kiinan, Intian, Brasilian ja Etelä-Afrikan kanssa käytyihin viimeisiin neuvotteluihin sopimuksen lopullisesta luonnoksesta,
- E. ottaa huomioon IPCC:n neljännen arviointikertomuksen sekä yhä kasvavan tieteellisen todisteiden määrän, ja tunnustaa, että maailmanlaajuisiin päästöihin tarvitaan suuria leikkauksia, jotta maapallon lämpötilan nousu voidaan pitää alle 2 asteessa,
- F. toteaa, että useat kehittyneet ja kehittyvät maat eivät antaneet tukea uuden kansainvälisen

ilmastonsuojelukehityksen luomiselle ja täytäntöönpanolle,

- G. ottaa huomioon, että EU:n ei pitäisi tinkiä omasta sitoutumisestaan ilmastonmuutostoimiin, vaikka jotkut keskeisistä neuvottelukumppaneista vaikuttavatkin haluttomilta tai kyvyttömiltä hillitsemään päästöjensä kehitystä,
1. pahoittelee COP15-kokouksessa saavutettua heikkoa sopimusta, koska se ei vie meitä lähemmäksi vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevaa kattavaa sopimusta eikä siinä aseteta maailmanlaajuisia keskipitkän tai pitkän aikavälin vähennystavoitteita eikä todeta, milloin maailmanlaajuisen päästöjen olisi käännyttävä laskuun; panee lisäksi merkille yleisön pettymyksen siihen, että Kööpenhaminassa ei onnistuttu saavuttamaan merkityksellistä sopimusta;
  2. katsoo, että kansainvälisen sopimuksen saavuttamisen viivästyminen ei ole peruste lykätä edelleen EU:n politiikkoja, joilla voidaan saavuttaa vähennyksiä, jotka tieteellisten tietojen valossa ovat välttämättömiä; toistaa, että olemme jo laillisesti sitoutuneet vähentämään päästöjämme 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ja että haluamme pyrkiä kohti 30 prosentin vähennystä; panee myös merkille, että EU:ssa toteutetut aloitteet, joilla pyritään edistämään ja kannustamaan vihreää taloutta, energiavarmuutta ja energiariippuvuuden vähentämistä, helpottavat 30 prosentin vähennystavoitteen saavuttamista;
  3. toistaa olevansa pettynyt jäsenvaltioiden yhtenäisyyden puutteeseen sekä tapaan, jolla COP15-kokouksen puheenjohtajavaltio hoiti lopulliset neuvottelut; kehottaa siksi EU:ta esiintymään kansainvälisissä ilmastoneuvotteluissa yhtenäisesti, jotta se voi säilyttää johtavan asemansa neuvoteltaessa vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevasta sitovasta ja kattavasta sopimuksesta, joka on määrä tehdä COP16-kokouksessa ja joka vastaa tieteen viimeisintä kehitystä ja noudattaa 2 asteen tavoitetta;
  4. pahoittelee lisäksi, että EU ei pystynyt rakentamaan luottamusta neuvotteluja kohtaan sitoutumalla kansainväliseen julkiseen rahoitukseen, jolla tuetaan kehitysmaiden ilmastopyrkimyksiä varhaisemmassa vaiheessa, jotta tilapäisissä työryhmissä voitaisiin saavuttaa lisäedistystä;
  5. korostaa, että on luotava uusi "ilmastodiplomatia"; kehottaa siksi EU:n korkeaa edustajaa ja ilmastoasioista vastaavaa komission jäsentä johtamaan tätä strategiaa erityisesti edistyksellisempien kehittyvien maiden kanssa; kehottaa EU:ta sopimaan "Meksikon suunnitelmasta", joka sisältää kaikkien strategisten kumppanuuksien sekä kahden- ja monenvälisen ympäristösopimusten yhteydessä käytävän ilmastopoliittisen keskustelun, jotta voidaan luoda johdonmukaisempi ulkoinen ilmastonsuojelustrategia; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita kehittämään "vastuullisuuden liiton", joka on avoin kaikille valtioille, jotka katsovat, että ilmastonmuutos on merkittävä uhka ihmiskunnalle ja jotka ovat valmiita toimiin maailmanlaajuisen ilmaston lämpenemisen pysäyttämiseksi;
  6. katsoo, että G20:n tai MEF-ryhmän (Major Economies Forum) kaltaiset foorumit, jotka edustavat suurimpia hiilidioksidin tuottajia, voivat auttaa saavuttamaan yhteisymmärryksen virallisissa neuvotteluissa, mutta että niillä voi olla vain täydentävä rooli, koska ne eivät

RC\804555FI.doc

PE432.913v01-00}
PE432.916v01-00}
PE432.922v01-00}
PE432.930v01-00}
PE432.936v01-00}
PE432.938v01-00} RC1

sovellu sitovien tulosten saavuttamiseen;

7. panee merkille sitoutumisen 100 miljardin dollarin vuosittaiseen rahastoon, jonka kehittyneet maat maksavat vuoteen 2020 mennessä, ja kehitysmailla seuraavien kolmen vuoden aikana (2010–2012) maksettavan 30 miljardin dollarin summan, joiden avulla autetaan torjumaan ilmastonmuutosta ja perustetaan vihreä ilmastorahasto tukemaan metsien häviämiseen ja metsien tilan huononemiseen liittyviä hankkeita kehitysmaissa;
8. korostaa, että tarvitaan kehitysmailla tarkoitettu 7,2 miljardin euron "pikakäynnistysohjelma", johon EU:n jäsenvaltiot ovat sitoutuneet ja joka on uusi ja virallisia kehitysapubudjetteja täydentävä ja joka koordinoidaan EU:n tasolla ja otetaan käyttöön mahdollisimman pian ja joka tapauksessa Bonnissa kesäkuussa 2010 pidettävään kokoukseen mennessä; katsoo, että tämä on avaintekijä pyrittäessä rakentamaan luottamusta siihen, että Meksikossa voidaan järjestää onnistunut kokous; kehottaa komissiota myös raportoimaan luvattun pikakäynnistysrahaston käytöstä ja sen täydentävyydestä nykyiseen viralliseen kehitysapuun nähden edellä mainittuun Bonnin kokoukseen mennessä;
9. korostaa, että EU:n talousarvion tulevassa tarkastelussa on keskityttävä siihen, että tarjotaan riittävästi varoja toimenpiteisiin, joilla suojaudutaan ilmastonmuutokselta ja mukaudutaan siihen sekä EU:ssa että kehittyvissä maissa; panee myös merkille, että tarkastelussa olisi otettava huomioon uusien ja innovatiivisten rahoitusmekanismien käyttöönotto kansainvälisten ilmastotoimien tukemiseksi;
10. panee merkille, että sopimuksessa sovittiin tavasta, jolla kehitysmaiden vaikutusta hillitseviä toimia mitataan, raportoidaan ja todennetaan kansallisilla tiedonannoilla, joita käsitellään kansainvälisissä kuulemisissa ja analyyseissa noudattaen myöhemmin selkeästi määriteltäviä suuntaviivoja, jotka takaavat suvereniteetin kunnioittamisen;
11. hyväksyy sen, että perustetaan mekanismi, jonka avulla vähennetään metsien häviämisen ja metsien tilan huononemisen aiheuttamia päästöjä, ja että luodaan teknologiamekanismi teknologian kehittämisen ja siirron nopeuttamiseksi, ja pitää myönteisenä viittausta markkinoiden merkitykseen vaikutuksia hillitsevien toimien kustannustehokkuuden parantamisessa; panee myös merkille, että tällaisten mekanismien tehokas täytäntöönpano edellyttää UNFCCC:n puitteissa tehtävää sopimusta;
12. korostaa, että kaikkien uusien järjestelmien on kunnioitettava alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen oikeuksia, mukaan luettuna niiden oikeus kollektiiviseen omistukseen ja autonomisiin alkuperäiskansojen alueisiin, ja mahdollistettava niiden täysimittainen ja tehokas osallistuminen myös kansallisten REDD-suunnitelmien kehittämiseen ja täytäntöönpanoon sekä rahoituksen kohdentamiseen tai jakamiseen;
13. vaatii, että EU:n on metsänhoitoa sekä maankäyttöä, maankäytön muutoksia ja metsätaloutta koskevia kansainvälisiä laskentasääntöjä, joustavia mekanismeja ja Kioton pöytäkirjan ensimmäisen velvoitekauden tavoitteiden ylityksen siirtämistä vuoden 2012 jälkeisiin tavoitteisiin tarkastellessaan käytettävä johtavana periaatteenaan liitteen I mukaisten päästövähennystavoitteiden ympäristönsuojelullista tehokkuutta;

14. pahoittelee, että maailman lento- ja laivaliikenteen päästöihin puuttumisessa ei ole edistytty; kehottaa EU:ta varmistamaan, että lentoliikenteen kaikki ilmastovaikutukset otetaan huomioon ja että lento- ja laivaliikenteen päästövähennystavoitteet ovat tulevassa sopimuksessa samat kuin muillakin aloilla;
15. pahoittelee, että Yhdysvallat ja Kiina eivät olleet valmiita hyväksymään kunnianhimoisempaa sopimusta sisäpoliittisista syistä; uskoo, että Euroopan unioni, Yhdysvallat ja Kiina ovat avainasemassa sitovan kansainvälisen sopimuksen saavuttamisen kannalta; kehottaa siksi Yhdysvaltoja ja Kiinaa sekä muita kansainvälisiä kumppaneita sitoutumaan tiiviimmin kansainvälisen ilmastonsuojelujärjestelmän luomiseen, jotta voidaan jatkaa neuvotteluja sekä saavuttaa kunnianhimoinen ja laillisesti sitova kansainvälinen sopimus, joka vastaa viimeisintä tieteellistä kehitystä ja on 2 asteen tavoitteen mukainen;
16. viittaa kasvavaan julkiseen tietoisuuteen ilmastomuutoksen vaikutuksista kehittyvässä maailmassa mutta myös Kiinan kaltaisissa nopeasti nousevissa kansantalouksissa; kehottaa tehostamaan vuoropuhelua vähiten kehittyneiden maiden, AOISS:n (pienen saarivaltioiden liitto) ja Afrikan kanssa pyrittäessä sitovaan kansainväliseen ilmastomuutossopimukseen, jotta voidaan vähentää ilmastomuutoksella väestöön, kansanterveyteen, muuttoliikkeeseen ja talouteen niiden alueella olevia vaikutuksia ja odotettavissa olevia seurauksia;
17. pitää EU:n teollisuuden kilpailukyvyn kannalta olennaisena, että muut EU:n ulkopuoliset teollistuneet kansakunnat hyväksyvät vastaavia ponnistuksia ja että kehittyvät ja nousevat kansantaloudet antavat kohtuullisia päästövähennyssitoumuksia; muistuttaa, että päästövähennystavoitteiden on oltava mitattavissa, raportoitavissa ja todennettavissa, ja pitää tässä suhteessa tervetulleena sitä, että jotkut kehittyvät maat ovat sitoutuneet esittämään kansallisia kertomuksia päästövähennysponnisteluistaan;
18. korostaa, että tulevat ilmastopoliittiset haasteet eivät liity ainoastaan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen vaan myös luonnonvarojen tehokkaaseen ja kestäväan käyttöön;
19. toistaa tukevansa Yhdistyneiden kansakuntien uudistusprosessia ja panee merkille, että Kööpenhaminan ilmastokonferenssin tulos on jälleen yksi esimerkki, joka vahvistaa kiireellistä tarvetta tarkistaa Yhdistyneiden kansakuntien työskentelymenetelmiä;
20. kehottaa lisäämään avoimuutta ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista Meksikon COP16-kokouksessa;
21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen sihteeristölle ja pyytämään, että se välitetään kaikille Euroopan unioniin kuulumattomille sopimuspuolille.